

ikke kunne gaa saa hurtigt her fra Haanden, og det vil jo ogsaa kunne medføre, at Forslaget atter kommer op i Landstinget, og da er jeg ikke saa ganske sikker paa, at det ærede Medlems Meningsfæller der ville være Meningsfæller med ham i dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem fortalte os jo, at en konservativ Minister havde karakteriseret Folketing og Landsting saaledes, at Folketinget skulde man lade lege, som det ærede Medlem udtalte, med Forslaget, saaledes at det fik Lov til at lægge noget paa, medens man i Landstinget maatte stille det op saaledes, at der kunde slaas noget af. Den Karakteristik er for saa vidt rigtig, og jeg vil ogsaa haabe, at det maa træde saa stærkt frem for Befolkningen, at den faar Øjet aabent for, at saaledes er Forholdet, saa vi kunne faa rejst en saadan Stemning og Harme mod Landstinget, at vi kunne faa det jaget væk. Men foreløbig have vi det og maa regne dermed. Og da jeg alligevel ikke tror, at vi ere i Stand til at omstemme Landstinget i mere social-politiskvenlig Retning, vil jeg ikke her lade det bedste være det godes værste Fjende. Jeg vil hellere tage Forslaget, som det ligger.

Den Fugl, det ærede Medlem vil give os, er efter al Sandsynlighed en Fugl paa Taget, medens den, vi her have, om det end ikke er et Pragteksempplar af en Fugl, i alt Fald er en Fugl i Haanden. Jeg til-lader mig derfor at henstille, at man ikke stiller Ændringer eller lader Forslaget komme i Udvalg, og at man saa i Tiden, indtil Loven skal revideres, arbejder paa at gøre Forholdene saaledes, at vi ved Revisionen kunne faa Loven forbedret i den Retning, som baade det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds og jeg ønske.

Birk: Den højtærede Minister udtalte, at der var noget, der hed Konkurrencehensyn. De Mestre, der anvendte deres egne Børn, burde af Hensyn til de Mestre, der ikke have Børn, ind under Tilsynet. Jeg kan godt anerkende dette Hensyn, men saa forstaaer jeg ikke, at den ærede Minister i Landstinget satte sig imod det Ønske, der er blevet fremsat af en Landstingsmand, om at lade alle de Mestre, der beskæftige egne Børn over 15 Aar, komme ind under Loven.

Med Hensyn til Alderen, 15—16 Aar, vil jeg sige, at det vil være yderst uheldigt, at et Barn paa 15 Aar skal kunne anvendes til Natarbejde og kan anvendes Brutto 81 Timer om Ugen, nemlig 6×12

+ 8 + 1, de 8 Søndagstimer + 1 Sur-lægnings-timer, og det er i alt væsentligt Natarbejde. Jeg er ikke sikker paa, at det bliver anvendt saa meget, men det kan anvendes paa denne Maade. Man bør vente dermed til det 16de Aar.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) sagde, at jeg var bleven vældig radikal her. Det glæder mig altsaa, at det ærede Medlem nu er blevet saa moderat, at han anser et Forlangende om, at et Barn, der skal anvendes til Natarbejde, skal være 16 Aar, for meget radikalt. Det ærede Medlem er der blevet meget moderatere, end f. Eks. en Mand som Ludvig Bramsen vilde være, og mere moderat end den preussiske Indenrigsminister.

Det ærede Medlem sagde en hel Del om Landstinget, men saa længe vi ikke have Forholdstalsvalg, hvorigennem alle Anskuelser kunne blive repræsenterede, finder jeg det ret naturligt, at Landstinget retter sig efter Ønsker, der komme fra den Side. Det er delvis Landstingets Pligt. En anden Ting er, at vi selvfølgelig have Lov til at sige: Ja, men vi ønske dog at forhandle om den Ting, det kan være nødvendigt.

Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det Fremskridt, han talte om, er ikke saa stort, Kontrollen er ikke afgørende og kan ikke være det, fordi hverken Mestre eller Svende i Virkeligheden ere klare paa en saadan Lov, og dernæst, fordi vi have alt for faa Kontrolører og Inspektører i Forhold til Opgaven. Naar det ærede Medlem siger, at dette er et Fremskridt, saa vil jeg bede det ærede Medlem om at huske paa, at vi have Lærningeloven af 1889. Der staaer: 10 Timers Dagarbejde, intet Søndagsarbejde og intet Natarbejde. Derfra er dispenseret ved indenrigsministeriel Bekendtgørelse af September 1889. Der er altsaa faktisk givet Tilladelse til Natarbejde, man fastholder den 10 Timers Arbejdstid om Dagen og intet Søndagsarbejde, med andre Ord, man fastholder de 60 Timer egentlig som Maksimum, og naar der i dette Øjeblik arbejdes i Bagerier ud over 60 Timer, er det imod Dispensationen og i Virkeligheden ulovligt, idet Myndighederne lukke deres Øjne for det. Jeg bebrejder dem ikke, at de gøre det, men det er faktisk saaledes, Fremskridtet fra den nuværende Tilstand, hvor vi have Dispensationen af 1889 med 10 Timers Nettoarbejdstid og Forbud mod Søndagsarbejde, kan vanskelig paapeges ved en Lov, der muliggør 68 Nettoarbejds-